dem ſalaminā deuenit et ibi cōtra
eū p̄dictus magus ſeditionez non
modicā excitauit Cōprehendētes
igit̄ iudei barnabā multis affectū
iniurijs trahebāt ⁊ iudici ciuitatis
puniendū tradere feſtinabāt Cō/
perto aūt φ Euſebius vir magn⁹
et potens de genere Neronis illuc
aduenisset timuerūt iudei. ne ipſuz
de manib⁹ eoꝝ eriperet. ⁊ ſic liberꝫ
abire ꝑmitteret Ligātes igit̄ funē
in collo eius extra portā eū trare
rūt et ibidē eū ꝓtin⁹ ↄbuſſerūt De
niqꝫ nec ſic iudei impij ſaciati oſſa
eius in quodā vaſe plūbeo recluſe
runt in mare eadē p̄cipitare volen
tes Johānes aūt diſcipulus eius
cū duob⁹ alijs de nocte ↄſurgētes
ea rapuit et in quadā cripta occul
te ſepeliuit Que ibidē vt ait Sige
bert⁹ vſqꝫ ad tp̄a zenonis impera
toris et gelaſij pape .ſ. vſqꝫ ad an
nū dn̄i q̄nqnageſimū latuerūt. ſed
tūc ip̄o reuelante reperta fuerunt
Beat⁹ aūt dorotheus ſic ait Bar
nabas in roma ꝑmo xp̄m predica
uit epiſcop⁹ mediolanēſium fact⁹.

De nomine.

Vitus dicit̄ a vita. Diſtinguit
autez Aug⁹. in libro de tri. tri
plex gen⁹ vite. ſ. actuoſū. quod ꝑti/
net ad vitā actiuā Ociosū qđ ꝑtiet
ad ociū Sp̄ūale vite ↄtemplatiue
et eſt tertiū ex vtroqꝫ ↄpoſitū Et
iſtud triplex gen⁹ vite fuit in eo. vel
dicit̄ vitus. q2 eſt virt⁹ id eſt virtuo
ſus Modeſtus quaſi ſtās in modo
hoc eſt in medio ꝟtutis. Quālibet
eni virtutē, tanq̄ʒ mediū. circūſtant
duo vicia tanq̄ʒ extrema Nā extre
ma prudēcie ſūt doloſitas et fatui
tas Extrema tēperācie. deſiderio/
rum carnaliū adimpletio et omni/
moda ſui afflictio Extrema fortitu
dinis. puſillanimitas et temeritas
Extrēa iuſtitie crudelitaſ ⁊ r̄miſſio

De ſancto Vito

Vitus puer egregius et fi/
delis annoꝝ. xij. in Sicilia
martiriū paſſus eſt. Hic a
patre crebro verbēabat̄. eo φ ido
la ↄtemnebat nec ip̄a adorare vo/
lebat Quod audiens valerianus
prefectus pueꝝ accerſiuit. et ſacrifi
caē nolentē fuſtibus cedi iuſſit. bra
chia aūt ꝟberantiū et man⁹ p̄fecti
ꝓtin⁹ aruerūt Clamauitqꝫ p̄fect⁹.
Ve m̄. q2 manū amiſi Cui vit⁹ Ac
cedāt ad te dij tui et te ſanēt ſi pn̄t
Cui ille Nunq̄d et tu vales facere
hoc? Cui vit⁹ In noīe dn̄i mei va/
leo Statimqꝫ ꝑ eo orauit ⁊ ſanita
tē ſibi obtinuit. dixitqꝫ p̄fect⁹ patri
Corripe pueꝝ tuū. ne male pereat
Tūc eū in domū ducēſ diuerſ̄ mu
ſicoꝝ generib⁹ et puellaꝝ luſib⁹. ali
arūqꝫ deliciarū generib⁹ imutare
animū pueri ſatagebat Cū āt eū i
talamū icluſiſſet mirabilis odoris
fragrātia inde exijt q̄ p̄rez et totā
familiā mirabili odoē ꝑfudit Aſpi
ciēſqꝫ pr̄ ꝑ hoſtiū vidit. vij. āgelos
circa infātez ſtātes. Dixitqꝫ Dij ve
nerūt in domū. ſtatiqꝫ cecat⁹ ē Ad
cui⁹ clamorē tota ciuitas lucana cō/
mota ē. ita vt valerian⁹ occurreret
et q̄d ſibi accidiſſʒ interrogaret Cui
ille. Deos vidi igneos et vultū eo
rū ferre nō potui Ad tēplū igit̄ io
uis ducit̄ et ꝓ recupatiōe luīs tau
rū cū cornib⁹ aureis pollicet̄ Sed
cū nihil ꝓficeret. filiū ꝓ ſua ſanati

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

one rogauit et lumen ſuis precib⁹
recupauit Cum autē nec ſic crede/
ret. ſed potius filiū occidere cogi/
taret angelus dn̄i modeſto peda/
gogo eius apparuit et vt nauē cō/
ſcendens puerū ad aliam terrā de
duceret imperauit. quod cū feciſſz
aquila eis cibum afferebat. et mul
ta ibidem miracula faciebat Inte
rea filius diocleciani impatoris a
demone rapit. et niſi vitus lucanā
veniat. inde ſe nunq̄ꝫ exire fatetur.
Vitus queritur ⁊ inuentus ad im
peratorem adducitur Cui dyocle
cianus Puer puerū meum ſanare
vales? Cui ille Non ego. ſed dn̄s.
Statimq̄ꝫ ſup eū manus impoſuit
et protinus ab eo demon aufugit
Et ait dyoclecianus Puer cōſule
tibi et dijs ſacrifica ne mala morte
intereas Quod cū ille recuſaret ⁊
in carcerem cum Modeſto miſſus
fuiſſet. ſubito ferri moles que eis e
rat impoſita cecidit ⁊ carcer immē
ſo lumine coruſcauit Quod cū im/
peratori nuntiatū fuiſſet. eductus
in clibanū ardentem mittitur. ſꝫ ta
men illeſus egreditur Tunc leo ter
ribilis ad eum deuorandū dimitti
tur. ſed tn̄ ab eo fidei ꝟtute placat
Tandez ip̄e cū modeſto et Creſcē
tia nutrice ſua que ſemp eum ſecu/
ta fuerat in eculeum ſuſpendi iubē
tur Sed ſubito aer turbatur terra
concutit. tonitrua mugiūt. ydolo/
rum templa corruūt et multos oc
cidunt Imperator autem territus
fugiens. pugnis ſe percutiebat di/
cens Ve mihi quoniā ab vno pu/
ero victus ſum Illi autez ab ange
lo continuo ſoluti iuxta quoddaz

flumen ſe inuenerūt Et ibi pauſan
tes ⁊ orantes animas domio red
diderunt Quorum corpora ab a/
quilis cuſtodita Florentia illuſtris
matrona ſancto vito reuelāte rep
perit. et ea accipiens honorifice ſe/
peliuit Paſſi ſunt autem ſub dyo/
cleciano qui cepit circa annum do
mini. cclxxxvij. ¶ De nomine

Quiricus dicitur quaſi que
rens arcuꝫ. vel a chiſil q̄d
eſt fortitudo et cus niger.
vel a quiris quod idē eſt ꝙ haſta
vl' a quiriles quod dicit ſedile. ip̄e
eni fuit arcus id ē curuus in ſui hu
miliatione. fortis in tormentorum
perpeſſione. niger in ſui deſpectiōe
haſta in inimici debellatōne. dei ſe
dile ex dei habitatione Hec eni in
eo gratia suppleuit que etas nega
uit Iulita iuuans vita. q̄z vita ſpi/
rituali vixit ⁊ per hanc multis pro
fuit De ſancto Quirico

Quiricus fuit filius Iulite
illuſtriſſime matrone yco/
nij qui pſecutionez fugere
volēs. in tarſum ſilicie cū puēo ſuo
quirico qui erat triū annorū venit
Que cū allexandro p̄ſidi p̄ntaret.
in vlnis ſuis pueꝝ geſtabat. quod
due famule ſue vidētes fugierunt.
et eam protinus reliquerunt. Pre
ſes igitur pueꝝ eius in vlnis ſuis
cepit et matrē ſacrificare nolentez
crudis neruis flagellari fec. Puer
aūt matrē flagellari ꝯſpiciēs ama
re flebat et lamētabiles voces da
bat Ac p̄ſes pueꝝ quiricū inter vl/
nas et ſup genua ponēs. eū oſcul
et alijs blandicijs demulcebat In
fās aūt ad matrē reſpiciēs. p̄ſidis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf